

skal give dem støtte til det. Det er i hvert fald noget af det, vi har hørt nogle læger sige, for de er faktisk lidt frustrerede over den situation, vi har i dag.

Henriette Kjær (KF):

Først vil jeg sige ministeren tak for besvarelsen, som blev oversendt samtidig med det øvrige materiale. Det var dejligt at få det i så god tid, at vi kunne forberede os godt.

Dernæst vil jeg udtrykke stor glæde over, at vi i 1996 kunne konstatere et fald i antallet af aids-tilfælde. Det er lykkeligt, at indsatsen har virket, så vi har fået færre smittede, og det får også Det Konservative Folkeparti til at tro, at den danske aids-politik har været rigtig.

For 10 år siden, i 1987, havde Folketinget en forespørgselsdebat over det samme tema, som vi behandler i dag, og den mandede ud i den dagsorden, vi efterhånden har fået læst op et par gange. Men jeg vil gerne ridse hovedessensen af dagsordenen op. Den slog fast, at den danske indsats skal bygge på frivillighed, anonymitet, åben, direkte og ærlig information, den enkeltes tryghed ved at henvende sig til sundhedsmyndighederne samt ønsket om at undgå enhver form for diskrimination. Det er nogle gode holddepunkter at arbejde ud fra, og dem kan vi i Det Konservative Folkeparti stadig tilslutte os.

Begynder vi at bygge vores politik på tvang, registrering og forvaring, er jeg af den opfattelse, at vi vil bruge en masse negative ressourcer på nogle foranstaltninger, vi ikke kan få noget ud af, tværtimod. Folk, der mener, de befinder sig i risikogruppen, vil afholde sig fra at blive testet, fordi de er bange for at blive registreret og isoleret, og befolkningen kan fejlagtigt få det indtryk, at der er styr på de smittede, og at man derfor ikke behøver at passe på sig selv. Men det er en fuldstændig fejlagtig holdning at give udtryk for. Det er helt afgørende for Det Konservative Folkeparti, at befolkningen bliver informeret om den risiko, der er ved hiv og aids; folk skal vide, at der er en risiko ved at dyrke usikker sex, og vide, hvad man skal gøre for at undgå at blive smittet.

Derfor er informationsdelen helt afgørende, og det er vores opfattelse, at det er her, den helt store indsats skal gøres. Begynder vi at registrere folk og tvangsteste udsatte grupper, tror jeg ikke, vi opnår noget som helst, og i de tilfælde, hvor smittede har dyrket usikker sex, tror jeg ikke et sekund på, at vi kunne have stoppet dem. De folk, der gør det, vil ikke afholde sig fra

det, selv om de er blevet registreret eller tvangstestet, eller hvad ved jeg. Derfor må budskabet være, at man selv har et ansvar, og at man selv skal passe på, og derfor har befolkningen krav på at få viden og oplysning.

Vi ønsker en effektiv smitteopsporing. Det er vigtigt at få fat i de folk, der har været i kontakt med en hiv-smittet, dels for at finde smitekilden, men også for at få fat i eventuelle smittede partnere. Det er meget afgørende for Det Konservative Folkeparti, at denne opsporing bliver effektiv og finder sted i hvert enkelt tilfælde.

Vi synes, det er en korrekt fremgangsmåde at gribe fat i udvalgte risikogrupper og appellere til dem om at passe på, og at man via kampagner henvender sig til biseksuelle personer, der rejser i områder, hvor der er mange hiv- og aids-tilfælde. Det er også vigtigt, at der gøres en indsats over for folk fra højriskoområder. Der skal laves målrettet information til dem, så de får oplysning om de muligheder, der er i Danmark, men samtidig er det vigtigt at få oplysningen ud til alle. Især eleverne i folkeskolen skal have besvaret alle de spørgsmål, der er vedrørende sygdommen, og de skal vide, hvordan de skal opføre sig for at undgå at blive smittet.

Med hensyn til Dansk Folkepartis dagsordensforslag vil jeg sige, at det kan vi ikke støtte. Afsnittet om lægers tavshedspligt strider fundamentalt mod den politik, vi fører i Det Konservative Folkeparti, og det er helt afgørende for os, at noget så fundamentalt som tavshedspligten bevares.

Anne Baastrup (SF):

Nu vil jeg gøre noget, som ingen andre har gjort, nemlig sige, hvilken dato det var, det kloge Folketing vedtog den omtalte dagsorden. Det var den 31. marts 1987. Jeg vil ikke citere hele dagsordenen, men blot fremhæve en enkelt lille pind, nemlig ønsket om en forøgelse af støtten til aids-bekæmpende aktiviteter i de grupper og organisationer, som i særlig grad er relevante i indsatsen mod aids. Det tror jeg var en meget central pind.

I øvrigt indeholdt dagsordenen mange kloge ord, som vi nu høster resultaterne af. Det lykkes faktisk at få samlet stort set hele Folketinget bag dagsordenen, og det har givet resultater. Vi ser nu, at mennesker er trygge ved at få foretaget hiv-test, hvis de føler, det er nødvendigt, og vi oplever, at 98 pct. af de hiv-smittede ikke gør brug af retten til anonymitet, men bliver